

ת"פ 59363/07/15 - מדינת ישראל נגד ערן קארה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 59363-07-15 מדינת ישראל נ' קארה
ת"פ 42244-03-15 מדינת ישראל נ' ווקסלר
ת"פ 42237-03-15 מדינת ישראל נ' קארה

בפני כבוד הסגנית נשיאה דינה כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
קארול וקסלר
אסף קארה
ערן קארה

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של הכנסת רכב, לפי תקנה 5 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), תשל"ט-1979.

כפי שנקבע בהכרעת הדין מיום 1/2/2016, ביום 19/4/2014 סמוך לשעה 14:30 נהגו הנאשמים בשלושה רכבים שונים בתחום שמורת הטבע חולות ניצנים. לעניין נסיבות העבירה נקבע כי הנאשמים החזיקו בידם מפה לסימון שבילים ונסעו בשבילים שאף שלא היו מסומנים כמותרים לנהיגה, אפשרו נהיגה ברכב ללא צורך בשימוש הרכב כרכב שטח.

סכום הקנס המקורי שהוטל על כל אחד מן הנאשמים היה 365 ₪.

ב"כ המאשימה הדגיש את האינטרס החברתי בהגנה על הסביבה ושמורות הטבע ועתר למתחם ענישה הדומה למתחם שנקבע ביחס לנהיגה בחוף ים בתחום שמורת טבע, קנס שנע בין 3,000 ל-7,000 ₪. ב"כ המאשימה התייחס לטענת הנאשמים לפיהם נהגו בשביל שכבר "נסלל" על ידי אחרים אף שלא סומן. לשיטת המאשימה אין לקבל טענה זו כנסיבה מקלה שכן אין לאפשר יצירת שבילים חדשים שאינם מסומנים כמותרים לנהיגה בשמורה.

בעניינם של הנאשמים סבר ב"כ המאשימה כי יש להשית על כל אחד מהנאשמים קנס ברף הגבוה של המתחם.

הנאשם אסף קארה עתר להסתפק "באזהרה בלבד" וציין את המחיר הכרוך בהגעת הנאשמים בשלוש הזדמנויות שונות לבית המשפט לצורך הליך זה.

הנאשם אסף קארה הוסיף כי אף הנאשם ערן קארה מצטרף לטיעונים אלה.

הנאשם קרול ווקסלר עתר להסתפק באזהרה ולכל היותר בכפל הקנס המקורי.

הנאשם קרול ווקסלר ציין כי הוכח שבכל אזור השמורה אין איזור חניה, כי הוא ואסף קארה חברים ברשות שמורות הטבע ומקיפים לטייל על פי חוק, כי אף לרגע לא סברו שהינם מבצעים עבירה כלשהיא.

הנאשם קרול ווקסלר הוסיף כי במודע הרלבנטי טיילו חמש משפחות ורק שלוש מהמשפחות נקנסו וכי הינם נטולי עבר פלילי.

הערכים החברתיים המוגנים בעבירה שבה הורשעו הנאשמים הם הגנה על שמורות הטבע והחי בהם, שימור ערכי טבע והנחלת ערכים של כבוד לחי והצומח בשמורות.

לאחר שבחנתי מכלול הראיות בהתאם לממצאים שנקבעו בהכרעת הדין מיום 1/2/2016 סברתי שראוי שמתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים יהיה נמוך ממתחם העונש ההולם שנקבע לעניין נהיגה בחוף ים בתחום שמורת טבע אליו הפנה ב"כ המאשימה, בהנתן שהנה עבירה מנהלית על כל המשתמע מכך, לענין מי שבחר לפנות למסלול הפלילי תחת תשלום הקנס המנהלי שאז יראו העבירה כמכופרת ולא כי שהודה ביצועה (עפ"ג (מחוזי באר שבע) 24676-02-14 **רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' מויאל** (27/3/2014); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 62886-01-14 **רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' קירה** (13/3/2014)).

זאת, בשל נסיבות ביצוע העבירות - כניסת הנאשמים לשמורה כשהם מצוידים במפת סימון שבילים, ותוך נסיעה בצורה מבוקרת ללא צורך בשימוש ברכבם כ"רכב שטח", בשל האיסור לנהיגה בחוף הים (ראו סעיף 4 להכרעת הדין מיום 1/2/2016).

אף סכום הקנס המקורי, ₪ 365 מתיישב על המסקנה שהעבירה שביצעו הנאשמים נמצאת במדרג נמוך מעבירת הנהיגה בחוף הים בתחומי שמורת הטבע, שאז סכומי הקנס המקוריים גבוהים משמעותית.

קביעת מתחם ענישה גבוה יותר יקים חשש לפגיעה בזכות הגישה לערכאות.

עמדת המאשימה לענין מתחם הענישה רלוונטי לעבירה מנהלית שלפי חוק העבירות המנהליות תשמ"ו 1985. אדגיש כי העבירה בגינה הורשעו הנאשמים אינה עבירה מנהלית ואין לצידה אותו רציונל שבבסיס העבירות המנהליות בהן המחוקק איפשר תשלום קנס מנהלי סמלי שאז רואים העבירה כמכופרת וככל שמי שמואשם

בעבירה בוחר לנהל משפט, אזי יעמוד בפני סיכון, כי סופו של הליך, אם וכאשר יורשע, ישית בימ"ש קנס במתחם ענישה ברף גבוה לאין ערוך, משעורו של הקנס המנהלי (שאין בעצם תשלומו כהודיה בעבירה).

לאור כל האמור, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם הקנס ההולם בעניינם של הנאשמים כנע בין סכום הקנס הקבוע ע"פ החיקוק לעבירה בצירוף להצמדות המתחייבות נוכח "דחית" מועד החיוב לקנס בסך 1500 ₪.

מעבר למכלול השיקולים שפורטו, בתוך מתחם העונש ההולם יינתן משקל לעברם הנקי של הנאשמים.

לפיכך הנני דנה כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 700 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1/5/2016.

2. כל אחד מהנאשמים יחתום לא יאוחר מיום 1/5/2016 על התחייבות כספית בסך 1500 ₪ להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע למשך שנה. לא יחתום מי מהנאשמים, ייאסר לתקופה של 5 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לב"כ המאשימה ולכל אחד מהנאשמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום ממועד קבלת גזר הדין.

ניתן היום, 21/2/16 בהעדר הצדדים.